

[Einer-Jensen.]

der hører ind under Medhjælperloven, og for Personer, der er ansat i Skibe, for saa vidt de paagældende lønnes med Andel i Udbyttet. Ellers omfatter Lovforslaget alle, og de her nævnte har jo paa anden Maade gennem Lovgivningsforanstaltninger, der er foretaget, Adgang til Ferie. Spørgsmaalet om Ferie drøftedes i 1936 paa Arbejdskonferencen i Genève, og dér blev der vedtaget en Konvention og en Henstilling til Landene om at indføre aarlig Ferie med Løn. Det er i Konventionen fastslaaet, at den skal være paa mindst 6 Dage, for Personer under 16 Aar — herunder Lærlinge — dog mindst paa 12 Arbejdsdage. Paa den samme Aar afholdte Søfartskonference blev der ligeledes vedtaget en Konvention om aarlig Ferie for Søfolk: for Folk paa Hyre mindst 9 Arbejdsdage og for Førere, Officerer og Radiotelegrafister mindst 12 Arbejdsdage.

Som Følge af denne Vedtagelse og Henstillingen fra Arbejdsbureauet er der fremsat Ønsker fra en Række Grupper herhjemme, naturligvis først og fremmest fra de Grupper af Medborgere, der falder ind under Konventionerne, og som ikke havde Ferie. Jeg takker Ministeren, fordi han saa hurtigt har taget dette Spørgsmaal op til Overvejelse og Gennemførelse, og jeg forudsætter, at det skal lykkes os meget hurtigt her i Rigsdagen enstemmigt at gennemføre denne Ferielov. Feriens Betydning som rekreerende og styrkende for Arbejdskraften tror jeg ingen vil benægte. Der er ingen Tvivl om, at baade for Arbejderne og Arbejdsgiverne er det af Betydning, at Arbejderen faar sin aarlige Ferie.

Det er da ogsaa udbredt at holde Ferie. Adskillige Fag har Ret til Ferie med Løn, og adskillige har det uden Løn. Jeg tror, man kan sige, at paa mange Omraader har Feriespørgsmaalet, navnlig i de senere Aar, vundet stor Udbredelse. Det er givet, at for Arbejdere, Funktionærer o. lign. med ikke store Lønninger er det en Umulighed at holde Ferie, hvis ikke denne Ferie ledsages af en Lønudbetaling, svarende i det mindste til den sædvanlige Lønning. Ellers vilde de ikke faa Raad til at holde Ferie i det Omfang, der her er Tale om.

For Kommunerens Vedkommende har man jo ogsaa for adskillige Aar siden gennemført Bestemmelser eller Regulativer, der sikrede de paagældende Funktionærer Adgang til Ferie. Det samme gælder for de fagorganiserede Arbejdere. De har jo gennem en Aarrække rejst Kravet og søgt og paa mange Maader faaet gennemført

Ferie med Løn. Det samme gælder Funktionærerne. De Funktionærer, som er organiserede, har jo i stort Omfang gennemført Overenskomster med Ferie med Løn. Derudover er der jo en Række Virksomheder, som har givet deres Funktionærer Adgang til at holde Ferie og givet dem Løn for Ferien. Det fremgaar af en Skrivelse, der findes i det vedlagte Lovforslag som Bilag, at Fagforbundene i Danmark i 1919 optog til Undersøgelse hele Spørgsmaalet om, hvor mange Medlemmer inden for denne Organisations Omraade der havde Adgang til Ferie. Af denne Opgørelse fremgik det, at en Fjerdedel af Medlemmerne havde Ret til Ferie med en Varighed fra 2 til 14 Dage.

En af de Industrier, der tidligst fik gennemført Ferie herhjemme, var den keramiske Industri. Saa tidligt som i 1908 gennemførte man en Uges Ferie for dennes Medlemmer med Ret til Løn. Gennem Aarene har man stadig søgt dette forbedret. Det er nu saaledes inden for dette Fag, at $\frac{9}{10}$ af Medlemmerne har 2 Ugers Ferie med Ret til fuld Løn. Med Hensyn til Spørgsmaalet Løn var der tidligere den Ordning, at man skulde være en vis Tid i Virksomheden for at faa Ret til Ferien, og dermed fik man Ret til Ugelønnen for Ferien. Inden for dette Fag som inden for alle andre Fag i Danmark sker der i hvert Fald meget ofte det, at de paagældende Arbejdere har en Arbejdsløshedsperiode, og af den Grund har de vanskeligt ved at have visse Tidsbegrænsninger for at kunne opnaa Ferien. Man har saa i de senere Aar gennemført den Ordning, at de paagældende Arbejdere har Ret til Ferie uanset Tiden, de har været i Virksomheden, men saaledes, at de faar 4 pCt. af den Løn, de har tjent i det paagældende Firma. Hvis en af disse Arbejdere forlader Virksomheden, faar han udleveret et Feriekort, der angiver den Løn, han har tjent, og den deraf følgende Ferieudbetaling.

Det foreliggende Lovforslag bygger i høj Grad paa denne Ordning, idet det jo forudsætter en Feriebetaling paa 4 pCt. Som Erstatning for Feriekortene, der naturligvis ikke kan praktiseres i alle Forhold og heller ikke praktiseres inden for alle de Fag, der har nogenlunde ens Ferieordninger, bestemmes det i Lovforslaget, at de paagældende faar Feriekort, men at der paa disse Feriekort paaklæbes Mærker, som man kan fremskaffe ved Køb paa Girokontoret. Derved vil den paagældende ved Opsparing af disse Mærker tilvejebringe de 4 pCt. af sin Løn og dermed have Retten til at faa disse udbetalt, naar han skal holde Ferie. Jeg tror ikke, at nogen vil benægte, at Ferie